

- 3) A Bíróság az ügyet visszautalja az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága elé annak érdekében, hogy az határozzon az Athinaiki Technikinek az Európai Közösségek Bizottsága 2004. június 2-án hozott azon határozatának megsemmisítése iránti kérelméről, amellyel a Bizottság lezárta az Athinaiki Techniki által előterjesztett, a Görög Köztársaság által a Mont Parnès kaszinó tőkéje 49 %-ának átruházására irányuló közbeszerzési eljárás keretében a Hyatt Regency konzorcium részére nyújtott feltételezett állami támogatással kapcsolatos panasz vizsgálatát.
- 4) A Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.

(¹) HL C 42., 2007.2.24.

A Bíróság (első tanács) 2008. július 10-i ítélete (a Tribunalul Dâmbovița [Románia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Ministerul Administrației și Internelor – Direcția Generală de Pașapoarte București kontra Gheorghe Jipa

(C-33/07. sz. ügy) (¹)

(Unió polgárság – EK 18. cikk – 2004/38/EK irányelv – Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való joga)

(2008/C 223/16)

Az eljárás nyelve: román

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunalul Dâmbovița

Az alapeljárás felei

Felperes: Ministerul Administrației și Internelor – Direcția Generală de Pașapoarte București

Alperes: Gheorghe Jipa

Tárgy

Az EK-Szerződés 18. cikkének és az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 158., 77. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 5. kötet 46. o.) 27. cikkének értelmezése.

Rendelkező rész

Az EK 18. cikkel valamint az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a

64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 27. cikkével nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely lehetővé teszi valamely tagállam állampolgára azon jogának korlátozását, hogy egy másik tagállam területére léphessen, különösen azért, mert korábban ebből a tagállamból „jogellenes tartózkodás” miatt kitoloncolták, azonban egyrészt azzal a feltétellel, hogy ezen állampolgár személyes magatartása a jelenben, valóságosan és kellően súlyosan veszélyeztesse a társadalom valamely alapvető érdekét, másrészt pedig azzal a feltétellel, hogy a tervezett korlátozó intézkedésnek alkalmas legyen arra, hogy biztosítsa célkitűzésének megvalósulását, és nem lépheti túl az ennek eléréséhez szükséges mértéket. A nemzeti bíróság feladata annak vizsgálata, hogy e feltételek fennállnak-e az előtte folyó eljárásban.

(¹) HL C 140., 2006.6.23.

A Bíróság (második tanács) 2008. július 10-i ítélete (az Arbeidshof te Brussel – Belgium előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding kontra Firma Feryn NV

(C-54/07. sz. ügy) (¹)

(2000/43/EK irányelv – Hátrányosan megkülönböztető kiválasztási szempontok – Bizonyítási teher – Szankciók)

(2008/C 223/17)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Arbeidshof te Brussel – Belgium

Az alapeljárás felei

Felperes: Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Alperes: Firma Feryn NV

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Arbeidshof te Brussel – A személyek közötti, faji- vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelv (HL L 180., 22. o., magyar nyelvű különkiadás 20. fejezet, 1. kötet, 23. o.) 2. cikke (2) bekezdése a) pontjának, 8. cikke (1) bekezdésének és 15. cikkének értelmezése – Közvetlenül hátrányosan megkülönböztető kiválasztási szempontok alkalmazása az alkalmazottak faji- vagy etnikai származásra való tekintettel – Bizonyítási teher – Értékelés és megállapítás a nemzeti bíróság által – Köteles-e a nemzeti bíróság a hátrányos megkülönböztetés abbahagyásának elrendelésére.

Rendelkező rész

- 1) Az a tény, hogy egy munkáltató nyilvánosan kijelenti, hogy nem vesz fel bizonyos etnikai vagy faji származású munkavállalókat, a munkaerő-felvétel során alkalmazott közvetlen hátrányos megkülönböztetést valósít meg a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelv 2. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében, mivel az ilyen nyilatkozatok alkalmasak arra, hogy egyes jelölteket komolyan visszatartásnak jelentkezőik benyújtásától, és ennélfogva akadályozzák a munkaerőpiachoz való hozzáférésüket.
- 2) Az olyan nyilvános kijelentések, amelyek útján valamely munkáltató tudatja, hogy foglalkoztatási politikájának keretében sohasem fog bizonyos etnikai vagy faji származású munkavállalókat felvenni, elegendőek annak a 2000/43 irányelv 8. cikke (1) bekezdésének értelmében való vélemezéséhez, hogy közvetlenül hátrányosan megkülönböztető munkaerő-felvételi politika valósul meg. Ez esetben e munkáltató feladata annak bizonyítása, hogy nem sértette meg az egyenlő bánásmód elvét. Ezt megteheti annak bizonyításával, hogy tényleges munkaerő-felvételi gyakorlata nincs összhangban ezen kijelentésével. A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy a felrótt tények bizonyítottak-e, és annak értékelése, hogy a bizonyítékok, amelyeket az említett munkáltató felhoz azon kijelentéseinek alátámasztásául, miszerint nem sértette meg az egyenlő bánásmód elvét, elegendőek-e.
- 3) A 2000/43 irányelv 15. cikke előírja, hogy az irányelv átültetésére elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciók rendszere hatékony, arányos és visszatartó erejű legyen akkor is, ha nincs azonosítható sértett személy.

(¹) HL C 82., 2007.4.14.

A Bíróság (második tanács) 2008. július 17-i ítélete – Franco Campoli kontra az Európai Közösségek Bizottsága, az Európai Unió Tanácsa

(C-71/07. P. sz. ügy) (¹)

(Fellebbezés – Tisztviselők – Díjazás – Nyugdíj – A lakóhely országának átlagos megélhetési költségei alapján kiszámított korrekciós együttható alkalmazása – A tisztviselők személyzeti szabályzatát módosító rendelettel megállapított átmeneti szabályozás – Jogellenességi kifogás)

(2008/C 223/18)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Franco Campoli (képviselők: G. Vandersanden, L. Levi és S. Rodrigues ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága képviselők: V. Joris és D. Martin meghatalmazottak), az Európai Unió Tanácsa (képviselők: M. Arpoi Santacruz és I. Šulce meghatalmazottak)

Tárgy

Az Elsőfokú Bíróság (kibővített második tanács) T-135/05. sz., Campoli kontra Bizottság ügyben 2006. november 29-én hozott ítélete ellen benyújtott fellebbezés, amely ítélettel az Elsőfokú Bíróság mint részben elfogadhatatlant és részben megalapozatlant elutasította a felperes 2004. májusa és júliusa közötti nyugdíjszámolásának megsemmisítését, amelyek első alkalommal alkalmaztak egy jogellenes korrekciós együtthatót, amelyet a felperes lakóhelye szerinti ország átlagos megélhetési költsége, és nem az adott ország fővárosának megélhetési költsége alapján számítottak ki – Az új tisztviselői személyzeti szabályzat hatálybalépésének kihatása a korrekciós együtthatók rendszerére – A 2004. május 1-je előtt nyugdíjazott tisztviselőkre vonatkozó átmeneti rendszer – A korrekciós együtthatók kiszámításának módja és az egyenlő bánásmód elvének tiszteletben tartása – Indokolási kötelezettség

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a fellebbezést és a csatlakozó fellebbezést elutasítja.
- 2) F. Campoli, az Európai Közösségek Bizottsága és az Európai Unió Tanácsa maguk viselik saját költségeiket.

(¹) HL C 117., 2007.5.26.

A Bíróság (ötödik tanács) 2008. július 17-i ítélete (Arbeitsgericht Bonn (Németország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Andrea Raccanelli kontra Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV

(C-94/07. sz. ügy) (¹)

(EK 39. cikk – „Munkavállaló” fogalma – Közhasznú nem kormányzati szerv – Doktoranduszi ösztöndíj – Munkaszerződés – Feltételek)

(2008/C 223/19)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Arbeitsgericht Bonn